

יקרבו שבעת הכבשים, ובאמת לא בא הפסוק לדרוש ממנו דרשה נוספת.

יום משבעת הימים. ובאמת לא בא הפסוק לדרשה שיהיו "אלה כאלה"?

ומתרצינן: אף בלא ה"כאלה" ידענו שבכל יום משבעת הימים יקריבו את כל הקרבנות שנאמרו בענין. משום דאמר קרא "תעשו", ודורשים מזה: שיהיו כל העשיות שוות. ולכן "כאלה" בא לדרשה שיהיו אלה כאלה.

אבוי אמר: זה ששאלת מהיכן ידענו להקדים מוספין למוספין, הרי מגופה דקרא למדנו זאת. כי אם כן, אם תאמר שרק תמידין קודמין למוספין, לימא קרא "מלבד עולת הבקר", ותישתוק, ולא יאמר יותר. "אשר לעולת התמיד" שהוסיף הכתוב ואמר, למה ליי? שהרי פשוט הדבר שעולת הבקר היא עולת התמיד. אלא, בא הכתוב למימר, דהך דתדירא, ואפילו בשאר קרבנות, כגון מוספין למוספין, היא תקדום!⁽³⁾

ומתרצינן: גם אם היה נאמר "אלה" בלבד, היינו יודעים שבכל יום יקריבו שבעה כבשים, שהרי "אלה תעשו ליום" כתיב, שמשמע ממנו שאת כל שבעת הכבשים האלה יעשו בכל אחד משבעת הימים. ובהכרח, מה שאמר הכתוב "כאלה", הוא בא לדרשה האמורה.

ומקשינן: ואכתו, אי לאו "כאלה", אימא ביאור הפסוק כך הוא: "אלה", הקרבנות האמורים בענין, "תעשו ליום" הראשון. אבל "שבעת ימים", בשאר יומי, יקריב "לחם אשה ריח ניחוח לה", ולא ידענא כמה יקריב בהם, ולכן נכתב "כאלה", כדי שבהכרח נפרש שמשמעות "כאלה", היא: כמו שמקריבין ביום הראשון כך יקריבו לכל

גם בזה נאמר דהעולה עולה ראשונה, והביא בשם האור החיים בפרשת צו, שלא יקריבו שום קרבן.

והקשה בשפת אמת מדברי הגמרא במסכת ערכין, שמבואר שם כי בשעת החורבן, ב"ז בתמוז, לאחר שבטל התמיד, היה שייך להקריב קרבן אחר, ומוכח מזה שכאשר אי אפשר להקריב התמיד הרי הוא יכול להקריב שאר קרבנות.

והגרי"ז נקט כי גם כאשר בטל התמיד נשאר הדין של "העולה" עולה ראשונה, אולם לאחר ד' שעות, שכבר עבר זמן התמיד, יכולים להקריב שאר קרבנות. אולם מדברי הגמרא שם משמע שאם בטל התמיד, הרי אף קודם ד' שעות אפשר להקריב שאר קרבנות.

3. מה שמבואר בסוגיין שדין קדימת התמיד למוסף נלמד מהפסוק "מלבד עולת הבוקר", בפשטות נראה שזה הדין שתדיר קודם לשאינו תדיר, וזהו מקור הדין בכל התורה כולה שתדיר ושאינו תדיר קודם. וכן נראה מדברי הגמרא במסכת הוריות, שמביאה דין שכל התדיר מחברו קודם לו, ולומדים מהפסוק "מלבד עולת הבוקר", שתדיר ושאינו תדיר קודם.

והקשה החזו"א, מדוע צריך פסוק לדין זה שתדיר קודם? הרי זהו כלל בכל דיני התורה כאשר שיש שתי מצוות, שהמצוה החשובה יותר קודמת, וכמו שמבואר בגמרא בשבת, שגר חנוכה, כיון שיש בו פרסומי ניסא הוא קודם לגר של שבת, ואם כן גם לגבי תדיר, כיון שהוא תדיר הרי הוא קודם.